goniec codzienny

Wilno
CZWARTEK
21 stycznia 1943
Nr. 465
Cena w Wilnie 5 fen.

Ciężkie ataki sowieckie w okręgu Donu zahamowane w zaciętych walkach

10 nieprzyjacielskich czołgów zniszczono. — Bohaterski opór bojowników z pod Stalingradu. — Ciężkie straty w czołgach nieprzyjaciela podczas walk ruchomych w Północnej Afryce. — Pomyślne działania ofensywne na obszarze tunetańskim

Z Kwatery Głównej Führera, dnia 20 stycznia.

Naczelne Dowództwo Sił Zbrojnych podaje:

W północno-zachodniej części Kaukazu niemieckie, rumuńskie i słowackie wojska odparły miejscowe ataki bolszewickie. Panująca odwilż utrudniała obustronne działania bojowe na obszarze między Kaukazem i Donem. Słabsze siły wroga zostały odparte częściowo w przeciwnatarciu, przy czym zniszczono nieprzyjacielski batalion.

Na odcinkach walk w okręgu Donu wojska niemieckie przy poparciu lotnictwa zmusiły do zatrzymania nieprzyjacielskie ataki miejscami w bardzo ciężkich walkach. Dywizja piechoty zniszczyła przy tym 10 wozów pancernych

Obrońcy obszaru stalingradzkiego mimo ciężkich warunków niezłomnie odparli wszystkie ataki sowieckie.

Na południowy wschód od jeziora Ilmeń rozbito okrążoną grupę bojową przeciwnika. Części dalszej okrążonej grupy bolszewików atakiem wyrzucono z jej stanowisk, zaś próby odciążenia odparto. Silne nieprzyjacielskie ataki na południe od jeziora Ładoga załamały się w ciężkich walkach, przy czym miejscowe włamania zahamowano lub zlikwidowano przez przeciwnatarcie.

W Północnej Afryce trwają nadal walki ruchome na froncie niemiecko - włoskiej armii pancernej. Niemieckie i włoskie lotnictwo przyczyniło Brytyjczykom ciężkie straty w wozach pancernych i pojazdach ciężarowych.

Atak niemiecko - włoskich wojsk na obszarze tunetańskim był kontynuowany nadal przy skutecznym poparciu lotnictwa, ważne stanowiska zdobyto oraz wzięto ponad 1.000 jeńców. W bazach lotniczych nieprzyjaciela po atakach lotniczych powstały szeroko rozprzestrzeniające się pożary. Podczas nocy ponownie bombardowano urządzenia portowe w Bone. Podawane wczoraj, jako uszkodzone pod Bone dwa statki handlowe zatonęły, w ten sposób nieprzyjaciel stracił wskutek ataku lotniczego w nocy z 18 na 19 stycznia 4 okręty handlowe o łącznej pojemności 20.000 TRB.

Niemiecka łódź podwodna zatopiła na zachód od Oranu parowiec o pojemności 4.000 TRB z silnie ubezpieczonego konwoju.

Lotnicy brytyjscy bombardowali meczet w Rangunie

TOKIO. (DNB). Jak wynika z odezwy hinduskiego ruchu niepodległościowego w Burmie do ludności mahometańskiej w Indiach, bomba nieprzyjacielska zniszczyła 20 grudnia meczet w Rangunie. Kilku wiernych zostało zabitych. względnie odniosło ciężkie rany. Okazało się, głosi dalej odezwa, że piloci angielscy celowo zaatakowali meczet, który szeroko słynął jako święte miejsce mahometan. Dlatego ponownie wezwano ludność mahometańską Indyj, by podniosła się przeciwko tyranii Anglii.

Podczas nieprzyjacielskiego ataku lotniczego w dniu 20 grudnia na zamieszkałą dzielnicę miasta Rangun poniosło śmierć lub odniosło rany, jak w międzyczasie ogłoszono, ponad 1000 mężczyzn, kobiet i dzieci. Według zeznań pewnego duchownego piloci nieprzyjacielscy nie poprzestali na zrzuceniu jedynie bomb. lecz ostrzeliwali również z karabinów maszynowych bezbronną ludność. Wskutek tego zabito w pobliżu meczetu kilkoro małych dzieci. Że omawiany atak na zamieszkałą dzielnicę był celowy, widać z tego, że Brytyjczycy dość długo przebywali dawniej w Rangunie i znali dokładnie plan miasta.

Brytyjczycy przeprowadzają dalsze aresztowania przywódców egipskich

RZYM. (DNB). Brytyjczycy przeprowadzili ponownie liczne aresztowania w Egipcie. Wśród aresztowanych znajdują się obydwaj książęta, Habas Halim, kierownik partii robotniczej i Aly Ibrahim, dalej książę Faruk, syn ostatniego sułtana i tureckiego kalifa Abdul Megida, który studiował w Wiedniu i w Berlinie. Dalej aresztowano również prezesa egipskiego związku sportowego, jak również licznych posłów, znanych ze swego wrogiego wobec Anglii ustosunkowania się.

LIZBONA. Przed sądem w Anglii stanęła znowu pewna liczba żołnierzy północno-amerykańskich za morderstwa rabunkowe, kradzieże i gwałcenie dzieci. Według doniesienia „News Chronicle", w pewnych koszarach amerykańskich znaleziono nieletnią dziewczynę uprowadzoną przez żołnierzy amerykańskich. W hrabstwie Dorshire pociągnięto do odpowiedzialności żołnierzy kanadyjskich za kradzież szeregu skrzynek z whisky. Wreszcie od trzech dni poszukują mordercy, który zabił kaprala amerykańskiego. Tak to wyglądają propagatorzy kultury Roosevelta.

Nowy nacisk Stanów Zjednoczonych na Irlandię

SZTOKHOLM. (DNB). Czasopismo północnoamerykańskie „Life" staje się narzędziem brutalnego nacisku winowajców wojny w Waszyngtonie i Londynie na Irlandię celem wciągnięcia jej do wojny. Zdaniem czasopisma. istniejące bazy powietrzne angielskie są niewystarczające, gdyż lotniska należy umieścić w odpowiedniej odległości od siebie „celem uniknięcia błędów oraz celem zapewnienia odpowiedniej ochrony od ataków powietrznych niemieckich" „Life" wskazuje na „płaską powierzchnię Irlandii" i pisze, że zagadnienie to byłoby ułatwione, gdyby Stany Zjedn. mogły tam urządzić bazy powietrzne.

Niezłomna decyzja rządu Irlandii niedopuszczenia. aby jej „płaska równina" stała się terenem operacyj wojennych. była dość często ogłaszana. Wszelkie usiłowania plutokracji celem zmiany tej decyzji za pomocą obietnic oraz środków nacisku — jak zahamowanie dowozu żywności i materiałów pędnych do Irlandii — nie osiągnęły żadnego skutku. Zupełnie zrozumiałą była ta odmowa w stosunku do Anglii, której okrutna polityka ucisku w ciągu stuleci sprowadziła niezmierne cierpienia i smutek na zieloną wyspę. Później przyłączył się Roosevelt (gdy Stany Zjedn. były jeszcze „neutralne"). licząc, że ułatwi Anglii wkroczenie przez tylną furtkę. Lecz Dublin pozostał nadal niewzruszony.

Najzupełniej odpowiada mentalności demokratycznych „bojowników wolności", że nie liczą się oni w najmniejszym stopniu z wolą samostanowienia i neutralności małego kraju, lecz zawsze próbują co raz to nowych sposobów do podkopania jego polityki. W tym też kierunku dąży nowa próba presji ze strony „Life". Wykazuje ona jeszcze raz czego mogą spodziewać się kraje neutralne, gdy winowajcy wojny obiecują sobie wykorzystać ich położenie strategiczne. Wówczas wszelkie ustawy i prawa, głoszone przez nich, są pustym dźwiękiem. Przykłady Grecji, Syrii, Madagaskaru, Afryki Północnej, Liberii, Islandii oraz państw Ameryki Środkowej i Południowej są doskonałym przykładem dla Irlandii.

Szczegóły ucieczki Giraud'a z Francji

PARYŻ. Ciekawe szczegóły ujawniono obecnie w związku z ucieczką gen. Giraud'a z Francji. Po ucieczce z obozu jeńców niemieckich nie internowano go, a tylko poddano nadzorowi policji. Nadzór ten był tak zorganizowany, że prefekt departamentu, w którym przebywał Giraud, obserwował jego działalność i musiał powiadomić najbliższego prefekta w razie wyjazdu generała na teren sąsiedniego departamentu. Już latem roku ubiegłego rozwinął zdrajca ożywioną działalność w duchu antyniemieckim. Objeżdżał on wciąż Jasny Brzeg, zawsze mając do dyspozycji samochód sztabu generalnego francuskiego oraz dość benzyny. Wycieczki te odbywał w towarzystwie antyniemiecko nastrojonych oficerów francuskich. Szef policji Bousquet w Vichy, jak się zdaje, nie był wcale zaniepokojony aktywnością Giraud'a. W dodatku otrzymał on, jak obecnie stwierdzono, list od admirała Darlan'a, w którym proszono go o dokonywanie nadzoru nad generałem Giraud w sposób, nie uwłaczający honorowi tego „zasłużonego" generała. Bousquet widocznie wypełnił życzenie ówczesnego wodza naczelnego, mimo że ten nie posiadał żadnej władzy wobec szefa policji.

W sierpniu roku ubiegłego zatrzymał się Giraud w pewnym międzynarodowym hotelu w Ambes i już wówczas było jasne, że szykuje się on do akcji. Pewien urzędnik ministerstwa spraw wewnętrznych, zamieszkały wypadkowo w tym hotelu, stwierdził. że o nadzorze nad Giraud nie ma mowy. Generał miał możność opuszczenia Francji w każdym czasie i z jego wypowiedzeń można było wnosić, że pragnie on przejść na stronę Anglików. Ów urzędnik ministerstwa spraw wewnętrznych uważał wobec tego za swój obowiązek zwrócić uwagę szefa policji w Vichy na ten fakt. Otrzymanie ostrzeżenia potwierdził szef sekretariatu generalnego policji. znajdując je „bardzo interesującym". Lecz w sprawie Giraud'a w najmniejszym stopniu nic się nie zmieniło. Natomiast zbyt gorliwy urzędnik, działający w swym mniemaniu w duchu rządu francuskiego, został zwolniony ze służby. W dn. 4 listopada Giraud opuścił Francję w porcie Villefranche. Wynajął on tam łódź i wypłynął z portu, aby spotkać na morzu pewną amerykańską łódź podwodną, która go zabrała na swój pokład.

SUROWE MROZY i gwałtowne burze śnieżne

utrudniają walki odpierające na południu frontu wschodniego

Ruchoma taktyka prowadzenia wojny przynosi nieprzyjacielowi dotkliwe straty. Kanonierzy artylerii przeciwlotniczej wspierają bohaterów pod Stalingradem

BERLIN. (DNB). Gdzie uniknięcie strat było celowe, oddziały ustępowały i pozwalały na atakowanie przez nieprzyjaciela gniazd i punktów oporu w głęboko ufortyfikowanym systemie obronnym. by następnie stąd zdecydowanie przeprowadzonymi kontratakami odbić bolszewików.

Również w dniu 17 stycznia podczas odpierania nieprzyjacielskich ataków zastosowano tego rodzaju taktykę, tak że bolszewicy znowu ponieśli ciężkie straty i stracili wiele czołgów. Z drugiej strony wspomniane walki, które trzeba było staczać przy trzydziestostopniowym mrozie i gwałtownych burzach śnieżnych, z ich ciągłą zmianą stanowisk, z ich atakami i natarciami z flanki, z ich nieprzerwanymi bojami o każdą drogę, o każdy skraj lasu, o każdą grupę domów. stawiały nadzwyczajne wymagania wytrzymałości, uporu i hartu ze strony żołnierzy. Chociaż, wspomagając ich, samoloty bojowe i szturmowe zrzucały swe ciężkie bomby na umocnione stanowiska, skupienia wojsk i kolumny nieprzyjacielskie, to jednak cały ciężar bitwy zimowej spoczywał w pierwszej linii na piechocie i dywizjonach czołgów, które podczas tych ciężkich walk w pierwszym rzędzie musiały powstrzymywać atak nieprzyjacielski.

Jeszcze większe są wyczyny bohaterów pod Stalingradem. Warunki, w jakich walczą oni tutaj przeciwko bez przerwy atakującym bolszewikom, są w tym rejonie szczególnie niepomyślne i ciężkie. mimo to również w dniu 17 stycznia wzorowo odznaczył się ich duch żołnierski. Najlepszym ich pomocnikiem okazała się ciężka broń, która umożliwiła im nie tylko utrzymanie stanowisk bojowych lecz pozwoliła im na przeprowadzenie śmiałych ataków na nieprzyjaciela i zadanie mu ciężkich strat. Kiedy czołgi sowieckie starały się wynurzyć z pewnej kotliny wjechały naprzeciwko nim mimo szalonego ognia nieprzyjacielskiego na zupełnie pozbawiony osłony i zaśnieżony teren działa przeciwlotnicze i zniszczyły bezpośrednim ogniem wiele czołgów które po rozbiciu gęsto zasłały pole przed stanowiskiem dział przeciwlotniczych. Zmieniając szybko cel. kanonierzy ostrzeliwali następnie masy piechoty i rozbili je salwami granatów pękających. Jeden z uczestniczących w tej walce pułków artylerii przeciwlotniczej zniszczył przy tym swój 203 czołg sowiecki.

Z nieubłaganym zmaganiem się na froncie południowym porównać można. jeśli chodzi o inne fronty, jedynie tylko ciężkie walki odpierające w rejonie na południe od jeziora Ładoga. Również tam powstrzymuja oddziały niemieckie przy surowym mrozie silne ataki nieprzyjacielskie, które wspierane są gwałtownym ogniem artylerii, licznymi czołgami i dużymi siłami lotniczymi. Walki jeszcze trwają. lecz o dotychczasowych wyczynach najwymowniej świadczy liczba zniszczonych czołgów nieprzyjacielskich. albowiem od 12 stycznia, a więc w ciągu 6 dni, walczące tutaj oddziały niemieckie zniszczyły lub unieruchomiły pociskami 229 czołgów bolszewickich.

Klucz do zwycięstwa

RZYM. Admirał senator Bernotti oświadczył w przemówieniu przez włoskie radio, że narody państw Osi wiedzą, iż wojna prowadzona przy pomocy łodzi podwodnych stanowi klucz do zwycięstwa. Również i Anglicy rozumieją straszliwe niebezpieczeństwo wojny łodziami podwodnymi i zdają sobie sprawę z tego, że jeśli przegrają tę bitwę, to i cała wojna będzie dla nich przegrana. Dlatego też agitacja przeciwnika stara się uspokoić opinię publiczną w Stanach Zjednoczonych a zwłaszcza w Anglii w ten sposób, iż wciąż od nowa twierdzi, że Stanom Zjednoczonym uda się wyrównać zatopiony tonaż budową nowych okrętów. Przemówienie swoje zakończył admirał Bernotti słowami, że niemieckie i włoskie łodzie podwodne unicestwią jednak wszelkie wysiłki przeciwnika i że ostateczne rozstrzygnięcie należeć będzie do wojny prowadzonej przez łodzie podwodne.

Mieszkańcy Afryki Południowej wierni dawnej polityce

GENEWA. (DNB). Z chwilą zgonu przywódcy Burów, gen. Herzoga, zwolennicy anglofilskiego prezesa ministrów. Smutsa, bardzo liczyli na jego następcę, byłego ministra finansów Afryki Południowej; Havennę, sądząc że zdoła on wpłynąć na zmianę nastrojów w kraju.

Lecz Havenna rozczarował Anglików swym przemówieniem na kongresie partii afrykańskiej. Według doniesienia „Times'u" z Blömfontein oświadczył on, że polityka partii afrykańskiej ani trochę nie odstąpi od zasad, jakie ustalił w swoim czasie generał Herzog. Partia afrykańska widzi w tej polityce jedyną możliwość dla niezależnego narodu Afryki Południowej. Havenna protestował przeciwko propozycji Smutsa wysłania za morze oddziałów południowoafrykańskich.

Obwieszczenie

Celem uniknięcia wyłączeń światła elektrycznego oraz przerw w dostarczaniu światła i prądu elektrycznego, jestem zmuszony do zarządzenia jak następuje:

1. Używanie piecyków elektrycznych jest od tej chwili wzbronione. Wszyscy kierownicy urzędów i przełożeni zakładów winni są zebrać wszelkie piecyki elektryczne i złożyć je w zamykanym pomieszczeniu.

2. Za wykonanie i dopilnowanie tego zakazu są odpowiedzialni kierownicy urzędów, zakładów i przełożeni gospodarstw domowych.

3. Zarządzenie, dotyczące ograniczenia zużycia prądu do 60 proc. konsumcji normalnej (z listopada 1941), pozostaje nadal w sile.

4. Niezastosowanie się do niniejszych zarządzeń pociąga za sobą wyłączenie prądu.

Wilno, 19 stycznia 1943.

(—) HINGST.

Ogłoszenie biura opałowego

Zawiadamia się mieszkańców miasta Wilna, że według kuponu Nr. 1 wydanych kart opałowych od 22 b. m. będzie wydawane po 1 m. gotowego drzewa opałowego na następujące numery kart opałowych.

A 32, 33, 34, 35, 36.
B 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 413, 415, 416, 418, 419, 420, 421, 423, 425, 1487, 304, 1184.
C 54, 55. 273, 274, 275.
D 97, 98, 99, 101, 102, 103.
F 537, 538.
E 252.
G 511, 512, 513, 514, 515, 518, 519, 520, 521, 522.
H 304, 426.
I 249, 250.
J 221, 222, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 233, 234.
K 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 745, 746, 747, 748, 749, 750.
L 440, 441, 442, 443, 782, 783, 787, 1180.
M 827, 829, 832, 833, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880.
N 987, 988, 992, 993.
O 955, 960, 961, 962.
P 939, 932, 933, 934, 935, 937, 938, 939, 940, 941, 943, 944, 945, 946, 947.
R 116, 117, 118, 119, 121, 122, 123, 124, 125, 126.
S 1033, 1043, 1044, 1045, 1046, 1047, 1048, 1049, 1319, 1330, 1490, 1491, 1492, 1493, 1494, 1496, 1497, 1498, 1512, 1513, 1514, 1516, 1517, 1518, 1519, 1520.
Sz, 1380, 1386, 1442, 1443, 1462, 1463, 1464, 1466.
T 1423, 1425, 1427, 1428, 1429.
U 1017, 1018.
W 1152, 1153, 1154, 1156, 1157, 1158, 1159, 1160, 1161.
Z 284, 285, 286, 1082, 1083, 1084, 1085, 1086, 1087, 1088.

Zezwolenie na otrzymanie drzewa należy odebrać w biurze opałowym przy ulicy Matulevičiaus (Biskupia) Nr. 4, pokój 1, w czasie od 22 do 30 b. r. codziennie w godzinach urzędowych od 8 do 12. (z).

Skóra chromowa lub ładunki myśliwskie

jako premie za dostarczone skóry futrzane

Niemieckie Towarzystwo Wyrobów Futrzanych z ogr. odp. na Kraj Wschodni w Rydze, miejsce zbiórki w Wilnie, ul. Šv. Jerska 4—6 ma możność wydawania pewnej określonej ilości skóry chromowej lub ładunków myśliwskich za dostarczane skóry futrzane lisów żółtych, tchórzy, zajęcy, królików, borsuków, kotów, psów i t. d. Towarzystwo spodziewa się tym sposobem dać bodźca myśliwym do polowania a z drugiej strony uwolnienia ludności wiejskiej od plagi lisów.

Bliższych szczegółów można dowiedzieć się w miejscu zbiórki futer, Wilno, ul. Šv. Jerska 4—5.

NA SREBRNYM EKRANIE

Kino „Casino"
«Romans lekarza»

Z ponurej bramy więziennej wychodzi znany niegdyś lekarz dr. Uedling, skazany na 7 lat i pozbawienie prawa praktyki za zabójstwo kochanka swojej żony. Przed bramą więzienną oczekuje go wierny szofer Fritz. Dr. Uedling udaje się do swego przyjaciela adwokata Steffena, który go bronił w czasie procesu. Tam mówi mu, że jest niewinny, ale wziął winę na siebie ze względu na synka, nie chcąc aby jego żona-morderczyni trafiła do więzienia. Dziecku potrzebniejsza jest matka niż ojciec — mówi do adwokata. Niestety za chwilę dowiaduje się od Steffena, że jego synek zmarł przed dwoma laty na zapalenie płuc. Ta wiadomość tak nim wstrząsnęła, że postanawia wyjechać. Razem z wiernym Fritzem jedzie samochodem od miasteczka do miasteczka. Kiedy są w Brunświku zdarza się wypadek: spacerujący po sągach drzewa chłopiec spada i rani sobie nogę. W Uedlingu odzywa się lekarz, zanosi chłopca do matki, pani Kay, wdowy po zabitym lotniku i opatruje go. Malec zapisuje sobie jego numer telefonu, aby będąc w Berlinie móc do niego zatelefonować. Kiedy wkrótce zapadł ciężko na zapalenie płuc, zrozpaczona matka wzywa z Berlina Uedlinga. Kiedy ten przybywa do Brunświku stan dziecka jest bardzo ciężki, trzeba natychmiast zrobić zastrzyk. Uedling decyduje się szybko, po raz drugi stawia wszystko na kartę i to nie dla swego dobra. Udaje się do apteki, gdzie legitymując się starym paszportem otrzymuje potrzebną surowicę. Chłopak jest uratowany. W kilka dni później dr. Uedling dowiaduje się o przyznaniu mu z powrotem praktyki lekarskiej, a jednocześnie Steffen powiadamia go, że jego żona sama oddała się w ręce sprawiedliwości. Radośnie witani, przyjeżdżają Uedling ze Steffenem do pani Kay.

Film w całej pełni zasługuje na tytuł dramatu. Albrecht Schönhals w roli Uedlinga gra znakomicie. Jest to naprawdę wielki artysta. Trudną rolę miała Kamila Horn, grająca jego żonę, jednak nie zawiodła pokładanych nadziei, wykazując prawdziwy artyzm. Maria Andergast w roli p. Kay była bezpośrednia, a chwilami wręcz wzruszająca. Dużo dodaje ładna i odpowiednio dobrana muzyka. (z).

Kino „Adria"
«Pieniądze nie przynoszą szczęścia»

Skromnego urzędnika berlińskiej gazowni spotyka w pociągu niezwykła przygoda: jakiś ubrany tylko w piżamę jegomość ściąga zeń formalnie ubranie, zostawiając mu wzamian czek na 10.000 RM. Kiedy nazajutrz ów urzędnik zgłasza się do banku, okazuje się, że czek jest w zupełnym porządku i pieniądze zostają mu wypłacone. To staje się przyczyną wielkich zmian w życiu bohatera filmu. Dotychczas wzorowy małżonek zaczyna uczęszczać do nocnych lokali, kontaktuje z podejrzanej konduity dziewczętami i t. d. Wreszcie dowiaduje się o wszystkim żona. Bierze pieniądze w swoje ręce i rozpoczyna swoje rządy. Nagła zmiana w warunkach życiowych skromnego urzędnika zwraca uwagę sąsiadów, a w końcu i policji. Pieniądze ulegają konfiskacie, a urzędnik staje przed sądem oskarżony o kradzież. Ale na rozprawie zjawia się świadek przysłany przez owego tajemniczego pana z pociągu. Sąd uniewinnia oskarżonego. W rolach głównych Heinz Rühmann i Anny Ondra, bardzo mili i doskonale grający swoje role. (z)

— PRACOWNIE SZEWSKIE OTRZYMUJĄ SKÓRĘ NA REPERACJĘ OBUWIA. Na liczne zapytania naszych czytelników wyjaśniamy, że zgodnie z oświadczeniem Referatu dla spraw warsztatów szewskich i obuwia Wydziału Aprowizacyjno-Gospodarczego miasta Wilna, pracownie szewskie nie mają prawa odmawiać przyjmowania do naprawy obuwia od ludności cywilnej, ponieważ w dalszym ciągu otrzymują konieczne do reperacji obuwia kontyngenty skóry i dodatków. (w)

Od Wydawnictwa.

Prosimy naszych prenumeratorów na prowincji o dokładne i czytelne podawanie adresów.

Przedpłata za prenumeratę powinna być uskuteczniona przed 1-ym każdego miesiąca.

Prenumerata wynosi 2 RM miesięcznie.

Z dnia

21 Styczeń

CZWARTEK
Agnieszki
Wschód słońca 7.27
Zachód słońca 15.3?

— REJESTRACJA KART PRZEMYSŁOWYCH NA PAPIEROSY. Jak się dowiadujemy w Wydziale Aprowizacyjno-Gospodarczym m. Wilna, rejestracja kart przemysłowych na papierosy w rejonowych sklepach spółdzielni „Ruta" nie jest obowiązująca. Niektóre sklepy rejonowe spółdz. „Ruta" dokonują rejestracji kart przemysłowych na papierosy swoich stałych klientów jedynie po to, aby zapewnić sobie w bazie należny kontyngent papierosów. (w)

— KURSY MLECZARSKIE. Oddział wileński „Pienocentrasu" organizuje w najbliższym czasie kursy mleczarskie w Wilnie, Oszmianie i Świrze. Kursy będą trwały około 5 tygodni i po ukończeniu uczestnicy otrzymają odpowiednie dyplomy. (r)

— O STAN SANITARNY DOMÓW ZNACJONALIZOWANYCH. Inspekcja sanitarna miasta Wilna sprawuje nadzór nad stanem czystości w mieście oraz troszczy się o ochronę zdrowia mieszkańców przez nadzór nad jadłodajniami i handlem artykułami spożywczymi. Dokonując tych czynności funkcjonariusze inspekcji sanitarnej odwiedzają sklepy i jadłodajnie. W wypadku szczególnego niedbalstwa czy też niechlujstwa spisywane są doniesienia karne, na podstawie których odpowiednie władze wymierzają kary administracyjne.

Wobec tego, że aparat administracyjny inspekcji sanitarnej powierzony ma nadzór nad czystością miasta, czy nie byłoby wskazanym aby organy sanitarne, dokonywując inspekcji lokali publicznych, jak: jadłodajni, sklepów spożywczych i t. p. dokonywały również choć raz na miesiąc generalnego przeglądu domów znacjonalizowanych (klatek schodowych, podwórzy, ubikacyj i t. p.), których stan sanitarny przedstawia bardzo wiele do życzenia.

Doniesienia karne przesyłane do wiadomości Zarządu głównego domów znacjonalizowanych, może wpłyną dodatnio na administratorów i zmuszą ich do większego wglądu i usunięcia panujących nieporządków w domach czy to w centru miasta, czy też na przedmieściach. (w)

— PRAWO PIERWSZEŃSTWA DLA WODOCIĄGÓW MIEJSKICH. Biuro Wodociągów i Kanalizacji Głównego Urzędu Budowlanego zebrało wiadomości w sprawie skanalizowania i zaopatrzenia w wodę wszystkich miast Okręgu Generalnego. Zebrane wiadomości dotyczą studni w miastach i miasteczkach mających zdatną albo niezdatną do picia wodę. Tak samo zebrano informacje w sprawie studzien artezyjskich. Ponadto ustalono prawo pierwszeństwa dla spraw zaopatrzenia w wodę miast Okręgu Generalnego w ramach planu pięcioletniego. (z)

— CHWILOWE ZAMKNIĘCIE ŁAŹNI PRZY UL. TATARSKIEJ. Jedyna łaźnia przy ul. Tatarskiej, czynna raz w tygodniu, chwilowo została zamknięta z braku drzewa opałowego i remontu rur (przewodów wodociągowych).

Łaźnia przy ul. Tatarskiej spełnia dużą rolę jeśli chodzi o stan zdrowotny Wilna, dlatego też należy łaźnię i odkażanie ubrań jak najprędzej uruchomić. (w)

Podziękowanie.

Tą drogą składam serdeczne podziękowanie za szczęśliwe dokonanie operacji Panu Dr. Jarowiczowi oraz Dr. Cynkutis, Dr. Juszczyńskiemu, Siostrom: Łozickiej, Sznaiderowej, Sanit. Jurdelewiczowej, Mordasowi i całemu personelowi szpitala Sawicz oddz. Chir. za troskliwą opiekę podczas mego w nim pobytu

Genowefa Mazurkiewicz.

OFIARY

Dyrekcja „Café-Club" składa dla polskich biednych dzieci — 200 RM.

†

Stefania Połukord

z Lidy

zmarła dnia 2 grudnia 1942 r.

Nabożeństwo Żałobne za duszę Zmarłej odbędzie się dnia 22 bm. w kościele Ostrobramskim o godz. . O czym zawiadamia Krewnych i Znajomych

stroskana Rodzina

Adres Redakcji i Administracji: ul. Gedymina 11-a (I piętro). Telefony: Redaktor Naczelny 42, Redakcja 8-13, Administracja 7-09, Ekspedycja 6-99. Godziny przyjęć w sprawach redakcyjnych od 10—15. Redaktor przyjmuje od godz. 12—14. Administracja czynna od godz. 8—16 (oprócz niedziel i świąt). Ceny ogłoszeń: Wiersz milim. na 4 str. 12 fen., handlowe o 100 proc. drożej. Za podanie adresu do Administracji — 30 fenigów. Stronica ma 12 szpalt. Administracja nie uwzględnia zastrzeżeń co do rozmieszczenia i terminu ogłoszeń.

Drukarnia „Auszra" w Wilnie

Wydawca-redaktor: Czesław Ancerewicz.